

Załącznik Nr 14

do Uchwały Nr LVII/413/2018

Rady Miejskiej w Kępnie

z dnia 28 czerwca 2018 roku

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kępno – część I

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.), Rada Miejska w Kępnie uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rozstrzyga równocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu, rozstrzyga co następuje:

1. Przedmiotowy projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w terminie od dnia 26 lutego 2018 roku do dnia 28 marca 2018 roku. W dniu 23 marca 2018 roku odbyła się dyskusja publiczna.
2. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.) uwagi były przyjmowane do dnia 20 kwietnia 2018 roku.
3. W ustawowym terminie wpłynęły uwagi pisemne:

Uwagi zostały złożone pisemnie przez Gospodarstwo Rolne Zbigniew Wójcik, Karski ul. Łąkowa 1, 63-410 Ostrów Wielkopolski, reprezentowanym przez Jana Knapika LEXBUD, os. Sikorskiego 6/9, 63-700 Krotoszyn.

Treść uwagi 1:

„Na wstępie wskazać trzeba, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa powszechnie obowiązującego i musi spełniać wysokie wymagania stawiane tej kategorii aktów notarialnych oraz odpowiadać standardom legalności. Z tych względów mimo, że ustawodawca jednoznacznie przyznał organom gminy uprawnienie do uchwalania planów zagospodarowania przestrzennego, to równocześnie nałożył na nie obowiązek przestrzegania reguł stanowienia prawa. Istotne jest też, że gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność, a jej samodzielność, realizowana w granicach dozwolonych prawem, podlega ochronie sądowej. Ranga powinności praworządnego działania organów gminy w sferze planistycznej podkreślona została w przepisie art. 28 upzp stanowiącym, że naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Z powyższymi przesłankami stwierdzenia nieważności uchwały w całości lub w części koresponduje art. 91 ust. 1 usg, z którego wynika, że uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna.”

- uwagi nie uwzględnia się.

Uzasadnienie: Przedmiotowy projekt planu został sporządzony zgodnie z procedurą planistyczną zawartą w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.). Natomiast zgodność z prawem w świetle art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.) oraz ewentualne stwierdzenie nieważności uchwały leży w kompetencji organu nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały po jej uchwaleniu. Zgodnie z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990

r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.) ww. organem nadzoru jest wojewoda.

Treść uwagi 2:

„Należy zauważyć, że merytoryczne odniesienie do przedłożonego do wglądu projektu zmiany mpzp jest możliwe tylko po stwierdzeniu, że projekt ten spełnia wymogi pod względem formalnym. W ocenie mojego mocodawcy przedłożony projekt zmiany mpzp nie spełnia wymogów formalnych – w sposób rażący narusza przepisy DZIAŁU II (§ 82 - § 97) w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. A zatem wniesienie uwag merytorycznych w takiej sytuacji jest przedwczesne, a wręcz niedopuszczalne.”

- uwagi nie uwzględnia się.

Uzasadnienie:

W w/w. uchwale są zawarte przepisy końcowe §36, normujących w pełni sytuację obowiązującego miejscowego planu uchwalony uchwałą nr XLII/249/2013 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 18 września 2013 r., którego ustalenia w granicach objętych niniejszym planem tracą moc. Zostaje, więc spełniony obowiązek przedmiotowych regulacji Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

Treść uwagi 3:

*„Wyłożony do publicznego wglądu projekt zmiany mpzp zawiera niedozwolony prawem **zakaz hodowli zwierząt futerkowych mięsożernych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko**. Zakaz ten nie mieści się w pojęciu fakultatywnych elementów planu, o których mowa w art. 15 ust. 3 upzp. Kwestionowany zapis stanowi ograniczenie działalności gospodarczej, która jak wynika z art. 20 Konstytucji RP jest jednym z filarów społecznej gospodarki rynkowej stanowiącej podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 22 Konstytucji RP ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i nie tylko ze względu na ważny interes publiczny. W kwestii kwalifikowania działalności gospodarczej wypowiedział się wielokrotnie Naczelny Sąd Administracyjny wskazując, że działalność wytwórcza w rolnictwie mieści się w definicji działalności gospodarczej, określonej w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Przepis art. 22 Konstytucji RP ma zastosowanie do działalności rolniczej jako szeroko rozumianej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 2 ust. Pkt 1 lit. „i” ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich zwierzęta futerkowe stanowią zwierzęta gospodarskie, co oznacza iż **ustanowienie zakazu hodowli tego rodzaju zwierząt na terenach rolniczych ogranicza wolność działalności gospodarczej. W obecnym ustawodawstwie brak jest przepisu upoważniającego radę gminy do wprowadzenia w planie miejscowym całkowitego zakazu chowu i hodowli zwierząt futerkowych na terenach rolniczych.** Jak podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych i Trybunału Konstytucyjnego wszelkie ograniczenia własności, ustanowione w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, muszą być zgodne z normami konstytucyjnymi wyznaczającymi granice ingerencji prawodawczej w prawo własności, a naruszenie tego wymogu może stanowić podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały. Prawo własności podlega ochronie przewidzianej w art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 2 upzp, każdy posiada prawo – w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny oraz ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób. **Władztwo planistyczne gminy stanowi uprawnienie organu do legalnej ingerencji w sferę wykonywania prawa własności, nie stanowi jednak władztwa absolutnego i nieograniczonego, gdyż gmina wykonując je ma obowiązek działać w granicach prawa, kierować się interesem publicznym, wyważać interesy publiczne z interesami prywatnymi, uwzględniać aspekt racjonalnego działania i proporcjonalności ingerencji w sferę wykonywania prawa własności.** W kontekście powyższego należy stwierdzić, że organ gminy poprzez ustanowienie omawianych zakazów naruszył zasadę proporcjonalności przy ograniczaniu prawa własności, ustanowioną w art. 64 ust. 3 Konstytucji RP zwłaszcza, że wprowadzenie analizowanego zakazu nie zostało w okolicznościach rozpoznawanej sprawy należycie uzasadnione. Przedmiotowy zakaz ingeruje nie tylko w omówiona wyżej swobodę prowadzenia działalności gospodarczej, która, jak wynika z art. 20 Konstytucji RP, jest jednym z filarów społecznej gospodarki rynkowej stanowiącej podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto postanowienia dotyczące omawianych zakazów, stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, o których mowa w*

art. 4 ust. 1 upzp, stanowiąc bezpodstawną i nadmierną ingerencję w przysługujące mojemu mocodawcy prawo własności nieruchomości objętych projektem zmiany mpzp, wykraczającą poza granice przysługującego Gminie tzw. Władztwa planistycznego, co zobowiązuje w myśl art. 28 ust. 1 upzp do stwierdzenia nieważności przedmiotowej ustawy.”

- uwagi nie uwzględnia się.

Uzasadnienie:

Ze względu na złożone wnioski do planu dot. wprowadzenia ograniczeń w miejscowym planie zagospodarowania organ uznał słuszny interes obywateli oraz możliwość naruszenia ogólnego interesu społecznego jako klauzulę generalną i przyjął takie rozwiązania. Gmina, uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, korzysta z władztwa planistycznego, które ograniczone jest jedynie przepisami konstytucji oraz ustaw szczególnych. W tych granicach może przyjmować różne rozwiązania planistyczne. Mieszkańcy gminy tworzą bowiem z mocy prawa wspólnotę samorządową (art. 1 ustawy z dnia 8 marca 1991 r. o samorządzie gminnym), a zatem organy gminy mają obowiązek działania w interesie mieszkańców, ponosząc w tym zakresie odpowiedzialność prawną i polityczną.

Zgodnie z powyższym w ramach planu wskazano obszary gdzie wprowadzono ograniczenia hodowli zwierząt futerkowych mięsożernych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

W celu umożliwienia na terenie gminy lokalizacji hodowli zwierząt futerkowych w ramach obszaru gminy wskazano tereny, na których wskazane ograniczenie nie obowiązuje.

Ponadto na terenie wszystkich przedmiotowych terenów dopuszczono lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych.

Wskazane ograniczenia zapewniają poszanowanie występujących w obszarze oddziaływania terenów objętych planem uzasadnionych interesów osób trzecich – ze względu na swoje uciążliwe oddziaływanie, lokalizacja przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko utrudni dotychczasowe korzystanie z graniczącymi nieruchomościami, a także spowoduje niewątpliwie spadek ich wartości. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą potencjalna realizacja wskazanych powyżej przedsięwzięć doprowadzi do naruszenia uzasadnionych interesów osób trzecich. Ponadto takie stanowisko wyraził również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II OSK 1090/05, stwierdzając, że wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego prawo do poszanowania uzasadnionych interesów, wynikających z prawa do korzystania ze swej własności, wymaga wyważenia interesów inwestora i właścicieli działek sąsiednich.

Zgodnie z wyrokiem z dnia 28 lutego 2017 r. NSA sygn. II OSK 1609/15 „zauważyć zatem należy, że prawo do zagospodarowania terenu może być realizowane pod warunkiem poszanowania chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich (art. 6 ust. 2 u.p.z.p.). Z całości unormowań mających zastosowanie w procesie inwestycyjno-budowlanym trudno byłoby wyprowadzić wniosek, że prawo do zagospodarowania i zabudowy terenu ma wartość nadrzędną, a raczej należy przyjąć, że przy rozstrzyganiu spraw administracyjnych związanych z lokalizacją i realizacją przedsięwzięć budowlanych konieczne jest ważenie interesów inwestora, interesu publicznego oraz osób trzecich”.

W planach takich jak niniejszy, nie ma możliwości całkowitego wykluczenia ingerencji we własność prywatną. Ingerencje te są oczywiście stosowane jedynie w zakresie niezbędnym dla celu realizacji koniecznego i uzasadnionego interesu publicznego. Zakres ingerencji we własność prywatną został starannie wyważony w niniejszym planie - w ramach poszczególnych etapów procedury planistycznej.

4. Podczas dyskusji publicznej podjęto w dyskusji zagadnienia:

1. „dlaczego jest ograniczenie §8 pkt. 8”
2. „dlaczego wskaźnik intensywności zabudowy jest taki określony i skąd się wziął?”

Rozpatrzone pozytywnie udzielając informacji na powyższe pytania.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. Andrzej Stachowiak

Załącznik nr 15
do Uchwały Nr LVII/413/2018
Rady Miejskiej w Kępnie
z dnia 28 czerwca 2018 roku

Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w „Zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kępno – część I” inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2017 r., poz. 1073 ze zm.) Rada Miejska w Kępnie rozstrzyga, co następuje:

1. Określa się sposób i zasady realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, służące zaspokajaniu potrzeb zbiorowych wspólnoty, które należą do zadań własnych gminy:
 - 1) zadania w zakresie infrastruktury technicznej prowadzić będą właściwe jednostki gminne i przedsiębiorstwa, w kompetencji których leży rozwój sieci: wodociągowej, kanalizacyjnej, energetycznej, gazowej oraz dróg publicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) zadania w zakresie gospodarki odpadami realizowane będą zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie oraz na podstawie przepisów odrębnych;
 - 3) realizacja inwestycji przebiegać będzie zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym prawa budowlanego, o zamówieniach publicznych, o samorządzie gminnym, dot. gospodarki komunalnej, ochrony środowiska, finansach publicznych;
 - 4) sposób realizacji inwestycji odbywać się będzie zgodnie z zasadą stosowania najlepszej dostępnej techniki.

2. Określa się terminy i zasady realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, służące zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty, które należą do zadań własnych gminy:
 - 1) inwestycje mogą być realizowane etapowo w zależności od wielkości środków przeznaczonych na inwestycje;
 - 2) uzyskiwanie tytułów prawnych do nieruchomości przeznaczonych w planie na cele związane z zadaniami własnymi gminy następować będzie na bieżąco, zgodnie z potrzebami.

3. Określa się zasady finansowania inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy:
 - 1) dopuszcza się udział innych niż gmina inwestorów w finansowaniu inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, w tym udział inwestorów w finansowaniu w ramach porozumień o charakterze cywilnoprawnym lub w formie partnerstwa publiczno – prywatnego – „PPP”, a także właścicieli nieruchomości;
 - 2) dopuszcza się współfinansowanie środkami zewnętrznymi, poprzez budżet gminy, w ramach m.in.:
 - a) dotacji unijnych,
 - b) dotacji samorządu powiatu i województwa,

- c) dotacji i pożyczek z funduszy celowych,
 - d) kredytów i pożyczek bankowych,
 - e) innych środków zewnętrznych;
- 3) inwestycje z zakresu budowy, przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej, paliw gazowych realizowane i finansowane będą w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami (Prawo energetyczne);
- 4) realizacja i finansowanie inwestycji w zakresie budowy, rozbudowy, ew. przebudowy kanalizacji, sieci wodociągowej będzie zgodne z obowiązującymi przepisami (ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków) lub na podstawie porozumienia z innymi podmiotami;
- 5) zadania w zakresie budowy/przebudowy dróg finansowane będą w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami (ustawa o drogach publicznych, rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie) lub na podstawie porozumienia z innymi podmiotami.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. Andrzej Stachowiak